

Bespreking: Guus van der Veer

Aleid Schilder: 'Door de glazen deur' Autobiografie Uitgeverij Ten Have, Utrecht, 2011 ISBN 9789025961503 (Borderline stoornis/Verslaving/ED/1)
Zie ook www.uitgeverijtenhave.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Dit boek van 325 pagina's is een complete autobiografie, waarin naast het leven met symptomen van de borderline stoornis en een verslaving medicijnen en alcohol ook allerlei andere aspecten van het leven van de schrijfster aan de orde komen.

Over de schrijver: Aleid Schilder is psycholoog en publicist. Zie ook: Annemiek Schrijver spreekt met Aleid Schilder
http://www.youtube.com/watch?v=REfO_qU1Rb8

Korte beschrijving: Het boek begint met de beschrijving van de opname van de auteur op de gesloten afdeling van een psychiatrische kliniek in het begin van de jaren zeventig. In volgende hoofdstukken komt aan de orde wat daaraan vooraf ging en hoe de schrijfster zich verder ontwikkelde: we volgen haar levensweg van oudste dochter in een vrijgemaakt-gereformeerd gezin tot grootmoeder en publicist van een kritisch boek over sekten. Het zijn verhalen uit een bijzonder turbulent leven. De schrijfster ziet haar leven als een continuïteit, een proces waarin elke ervaring nodig was voor de volgende. Ze stelt dat ze keuzes heeft gemaakt, maar dat ze dat niet alleen heeft gedaan: ze verwijst naar 'een engel die me begeleidt maar niet ingrijpt, soms zijn hoofd schudde over mijn hardleersheid'.

Wat viel op: Dit is een zeer openhartig boek, over een leven waarin soms wel heel veel narigheid tegelijk komt. De schrijfster moest ervoor in haar verleden duiken en vermeldt in haar nawoord, dat ze, bij het lezen van oude dagboeken vaak schrok: 'Ik wist niet meer dat het zo erg was geweest'. Als lezer moest ik het boek af en toe even wegleggen om op adem te komen.

Citaten: Pag.30: "De verkramping kwam mede door een geheim in dit grote huis. Op de tweede verdieping bevond zich een tussenkamertje, tussen de slaapkamer van mijn ouders en de studeerkamer van mijn vader. Daar begon mijn vader zijn kinderen te kastijden. De eerste keer kan ik mij niet herinneren, maar het moet zijn geweest of de wereld verging, een aardschok. Mijn zachte, lieve vader, veranderde in iemand die je pijn deed, een strenge, straffende, ontoegankelijke man. Op de kansel was hij ook zo. Dan herkende ik hem niet. Maar hier thuis, met hem alleen? Hij deed dit ongetwijfeld om ons te leren wat zonde en schuld was, er is tenslotte een bijbeltekst die dat ondersteunt: 'Kastijd uw zoon, zolang er nog hoop is (Spreuken 19 vs.18) Mede om mijn vader te beschermen, vertelde ik het niemand. We waren een vrolijk gezin, maar dit was er ook."

Pag.90: "Dr. Bovendijk, psychiater en hoofd van de afdeling, haat ik. Ik vind hem dom, maar hij heeft wel macht – een akelige combinatie. Tegen mij zit hij steeds freudiaans te zeuren over mijn vader, dat ik in mijn uitbundige seksuele gedrag een vervanging van hem zoek. Ik wil niet uitleggen dat ik daarin iets heel anders beleef, waaraan ik verslaafd ben: het brengt me namelijk buiten mezelf. Hoe ruiger en opwindender, hoe meer ik mezelf verlies en als het ware uittreed. Daar zou hij niets

van hebben begrepen.”

Pag.163: “ Op de fiets piekerde ik over die rotverslaving. Nee, het zou me nooit lukken er alleen vanaf te komen. Er waren een paar zinnen van Joseph Murphy die ik in mijn agenda had geschreven en zo vaak gelezen dat ik ze uit mijn hoofd kende. Ik sprak deze hardop uit. *U kunt het besluit nemen dat u door een kosmische kracht zult genezen. Als u volhardt in dat besluit zal het ondersteund worden door Gods almacht. U zal geschieden naar wat u hebt besloten. Als u zich zorgen maakt betekent dit dat uw geloof in de realiteit van uw probleem of tegenslag groter is dan uw geloof in God en zijn kosmische wijsheid.*”

Andere recensies/ extra: zie

http://www.refdag.nl/boeken/spotlight_aleid_schilder_over_zichzelf_1610789

Enny de Bruijn: “(..) Er zijn weinig mensen die meemaken wat Aleid Schilder allemaal heeft meegemaakt. Een jeugd in een gereformeerd gezin met tien kinderen, waar de vader en de moeder bij de scheuring van 1967 de ingrijpende beslissing namen om ieder een verschillende kant te kiezen. Herhaaldelijk terugkerende, ernstige verslavingen aan seksualiteit, medicijnen en alcohol. Jarenlange opname in psychiatrische instellingen, inclusief suïcidepogingen. Een aantal uiterst ongebruikelijke partnerrelaties: eerst met een zwarte man uit Afrika, daarna met een homo die de vader van haar kinderen wordt, ten slotte met een dertig jaar oudere man.

(...) Schilder is eerlijk over eigen fouten. Daardoor maakt haar levensverhaal onbedoeld óók duidelijk dat depressies en andere psychische problemen niet veroorzaakt worden door dogma's, kerkelijk of niet-kerkelijk, maar door de manier waarom mensen en hun omgeving, al dan niet manipulerend, met die dogma's omgaan.